

udbetales direkte af styrelsen til den uddannelsessøgendes NemKonto periodevis bagud.

Til § 10

Ad stk. 1

I bestemmelsen overføres ansvaret for vederlagsfri befordring af midlertidigt syge og invaliderede, der i en periode ikke ved egen hjælp kan tilbagelægge skolevejen, til kommunerne. Af bestemmelsen fremgår det, at det påhviler den enkelte kommunalbestyrelse i bopælskommunen at tilrettelægge vederlagsfri befordring til uddannelsessøgende, der midlertidigt ikke er i stand til ved egen hjælp at tilbagelægge vejen mellem bopælen og uddannelsesstedet på grund af sygdom eller invaliditet.

Ad stk. 2

I tilfælde, hvor befordringsbehovet er under en uges varighed, kan kommunalbestyrelsen unnlade at tilrettelægge befordring, medmindre der i den pågældende uge afholdes prøver, eksaminer eller lignende.

Ad stk. 3

Af bestemmelsen fremgår, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at befordring kun tilrettelægges for en periode på maksimalt 3 måneder. Det er ikke hensigten, at uddannelsessøgende med et fortsat, midlertidigt befordringsbehov mister retten til vederlagsfri befordring, men at kommunalbestyrelsen senest efter 3 måneders forløb tager stilling til, hvorvidt den pågældende opfylder betingelserne for befordring efter anden lovgivning.

Ad stk. 4

Efter den foreslåede bestemmelse træffer kommunalbestyrelsen afgørelse på baggrund af en lægeerklæring eller anden sagkyndig erklæring til brug for vurdering af befordringsbehovet. Det vurderes i hvert enkelt tilfælde, om den uddannelsessøgende har behov for særskilt vederlagsfri befordring til tilbagelægning af skolevejen. Hvis den uddannelsessøgende med rimelighed kan benytte offentlige befordringsmidler, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at tilrettelægge særskilt vederlagsfri befordring. Dette giver kommunerne en administrativ mulighed for at indpasse befordringsbehovet i den almindelige særkørsel samt mulighed for ikke at omlægge særkørslen ud fra meget kortvarige behov.

Kommunalbestyrelsen kan indrette befordringen efter en konkret vurdering af den uddannelsessøgendes befordringsbehov. Befordringsbehovet vil ikke nødvendigvis være den samlede rejsestrækning mellem bopæl og uddannelsessted, men kan også være tilslutningskørsel, hvor kommunen varetager befordring

fra bopæl eller uddannelsessted frem til hensigtsmæssige offentlige befordringsmidler.

Til § 11

Ad stk. 1

Gennemførelsen af rabatordningen pålægges den myndighed, der ifølge lov om trafikkselskaber er kompetent til at fastsætte takster for offentlige servicetrafik inden for myndighedens område.

Ifølge lov om trafikkselskaber oprettes der ét samlet trafikkselskab for Region Sjælland og Region Hovedstaden, der dækker de to regioners geografiske område bortset fra Bornholm, hvor Bornholms Regionskommune varetager de opgaver, der ellers tilfalder trafikkselskaberne. I resten af Danmark etablerer regionerne en række trafikkselskaber, hvor hver kommune deltager i ét trafikkselskab. Trafikkselskaberne er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Bestemmelsen pålægger desuden de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten og Ørestadsselskabet, at gennemføre rabatordningen inden for hvert område. Det drejer sig blandt andet om DSB og Arriva.

Det forudsættes, at trafikkselskaberne og Bornholms Regionskommune tager initiativ til og forestår koordineringen af de praktiske og administrative spørgsmål, der måtte opstå i samarbejdet mellem de forskellige befordringsansvarlige, herunder afklaring af eventuelle spørgsmål i forbindelse med befordring over grænserne mellem de forskellige trafikkselskaber.

Ad stk. 3 og 4

Det følger af de foreslåede bestemmelser, at styrelsen refunderer de enkelte befordringsansvarlige det beløb, der er ydet i rabat. Refusionsbeløbet vil blive udbetalt på grundlag af kvartalsvise opgørelser fra de enkelte befordringsansvarlige. Opgørelserne omfatter også rabat givet i medfør af lovens § 8. Der gives ikke refusion for rabat, der ifølge opgørelsen er ydet til personer, hvis personnummer ikke opfylder en personnummerkontrol, eller til personer, som styrelsen ikke har sendt rabatmeddelelse til for den pågældende periode.

Revisionen for den befordringsansvarlige skal attestere, at rabatten er givet i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 1, jf. dog § 18, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt. Herved er revisorerne ansvarlige for, at opgørelsen af rabatbeløbet sker forsvarligt og i overensstemmelse med loven.

Ad stk. 5

Det foreslås, at befordringsansvarlige i EU- og EØS-landene, der har indgået aftale med en af de be-